

“Η Αναστάσιμη ελπίδα δεν είναι μια αόριστη ιδέα”

[Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Το Αναστάσιμο μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Αυστρίας κ. Αρσενίου αναφέρει μεταξύ άλλων “Η αναστάσιμη ελπίδα δεν είναι λοιπόν μία αόριστη ιδέα, αλλά συνδέεται με το πρόσωπο του Θεανθρώπου Ιησού. Η Ανάσταση του Χριστού γίνεται ο ακρογωνιαίος λίθος της πίστεώς μας πάνω στον οποίο στηρίζεται και η δική μας πεποίθηση για Ανάσταση και Σωτηρία. Χωρίς την Ανάσταση Εκείνου η πίστις μας θα ήταν μάταια, χωρίς ουσία, με στόχους κοσμικούς, περιορισμένους στο χρόνο. Ο άνθρωπος με τα τόσα χαρίσματα και τις τόσες δυνατότητες θα ήταν χειρότερος από το χορτάρι της γης, αν όλα θα τελείωναν με τη φθορά του σωματος, αν δεν υπήρχε ελπίδα αιωνίου, άχρονης Σωτηρίας, επανενώσεως

του με την πηγή της Ζωής, με την τελεία Αγάπη”.

Διαβάστε αναλυτικά το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

«Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἅδου τὴν καθαίρεσιν»

Ἀγαπητά μου παιδιά “Χαίρετε”!

Μᾶς ἀξιώνει γιὰ ἀκόμη μία χρονιά ὁ Θεὸς νὰ ἐορτάσουμε τὴν Ἀγίαν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ λόγος τῆς Ἀναστάσεως, ἀδελφοί μου, ἀποτελεῖ «ἄγκυραν ἐλπίδος» καὶ αἰτία χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Καὶ πῶς νὰ μὴν συμβαίνει αὐτό, ἀφοῦ διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἔπαψε ἡ παντοδύναμος ἰσχὺς τοῦ θανάτου, τοῦ ἅδη, τῆς ἀπουσίας τῆς Ζωῆς, τῆς ἀγνοίας τοῦ Θεοῦ; Μὲ τὴν Ἀνάστασή Του ὁ Χριστὸς χάρισε τὴ Ζωὴ στὸ ἀνθρώπινο γένος συμπαρασύροντας πρὸς αὐτὴν ὅλους τοὺς νεκρούς, ὑποδούλους στὸ κράτος τοῦ θανάτου. Ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε καὶ δώρισε τὴν ἀθανασία στὸν ἄνθρωπο. «Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, ἅδη, τὸ νῆκος;» (Α΄ Κορ. 15,55) ἀναφωνεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σημειώνει ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ κατάργησις τοῦ θανάτου, ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσις τῆς ἀπὸ Θεοῦ εἰρήνης, τὴν ἀφορμὴ τῆς συμφιλίσεως μὲ Ἐκεῖνον, τὴν ἥττα τοῦ διαβόλου.

Ἡ ἀναστάσιμη ἐλπίδα δὲν εἶναι λοιπὸν μία ἀόριστη ἰδέα, ἀλλὰ συνδέεται μὲ τὸ πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ γίνεται ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς πίστεώς μας πάνω στὸν ὁποῖο στηρίζεται καὶ ἡ δικὴ μας πεποίθησις γιὰ Ἀνάστασις καὶ Σωτηρία. Χωρὶς τὴν Ἀνάστασις Ἐκείνου ἡ πίστις μας θὰ ἦταν ματαία, χωρὶς οὐσία, μὲ στόχους κοσμικοὺς, περιορισμένους στὸ χρόνο. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ τόσα χαρίσματα καὶ τὶς τόσες δυνατότητες θὰ ἦταν χειρότερος ἀπὸ τὸ χορτάρι τῆς γῆς, ἂν ὅλα θὰ τελείωναν μὲ τὴ φθορὰ τοῦ σώματος, ἂν δὲν ὑπῆρχε ἐλπίδα αἰωνίου, ἄχρονης Σωτηρίας, ἐπανενώσεώς του μὲ τὴν πηγὴ τῆς Ζωῆς, μὲ τὴν τελεία Ἀγάπη.

Ἡ κοινὴ Ἀνάστασις ἀνέκαθεν προκαλοῦσε τὸν νοῦ τοῦ ὀρθολογικῶς σκεπτομένου ἀνθρώπου. Γιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανοὺς ὅμως ἀποτελεῖ ἓνα ἀδιαμφισβήτητο ἱστορικὸ γεγονὸς ποὺ ἄλλαξε τὴν πορεία τοῦ ἀνθρώπινου

γένους. Τὸ κενὸ Μνημεῖο, ἡ χαρὰ ποὺ ἀντικατέστησε τὸ φόβο τῶν Μυροφόρων, ἡ ἔκπληξις τῶν πορευομένων πρὸς Ἑμμαούς, ἡ ἀγαλλίασις τῶν Μαθητῶν ὅταν «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» ἤκουσαν τὸ «Εἰρήνη ὑμῖν» καὶ εἶδαν τὰ σημάδια τοῦ Πάθους στὸ ἀναστημένο σῶμα τοῦ Κυρίου εἶναι γεγονότα ποὺ προηγήθηκαν τῆς δικῆς μας προσωπικῆς ἐμπειρίας τῆς Ἀναστάσεως, μέσῳ τῆς Κοινωνίας τῶν ἀφθάρτων καὶ ἀχράντων Μυστηρίων, τοῦ Παναγίου Σώματος καὶ τοῦ Τιμίου Αἵματός Του. Κάθε

φορὰ πού μετὰ τὸ βάπτισμά μας, ἂν καὶ ἀνάξιοι, δεχόμαστε στὸ φθαρτὸ σῶμα μας τὴν «καλὴ μετουσία τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων» εἵμαστε μέτοχοι τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως καὶ ὁδηγούμεθα ἀπὸ τὴν παροῦσα φθαρτὴ κατάσταση στὴν ἀφθαρσία καὶ ἀπὸ τὰ ἐν χρόνῳ παρόντα, στὴν αἰωνιότητα. Δὲν πρόκειται λοιπὸν γιὰ μιὰ παραμυθητικὴ ὑπόσχεση ἀλλὰ γιὰ τὴν Ἀνάστασι πού ζοῦμε τώρα. «Τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα». Διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔγινε πραγματικότητα ἡ καταλλαγὴ μὲ τὸ Δημιουργό μας.

Τώρα «εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις» (Β΄ Κορ. 5,17) Ἀδελφοί μου, ἡ πίστις σήμερα κλονίζεται, ἡ ἐλπίδα ἀμφισβητεῖται. Ὅμως ἐμεῖς, ὡς πιστοὶ Χριστιανοί, ὀφείλομε νὰ ἔχομε σταθερὴ ἐμπιστοσύνη στὸν Ἀναστάντα Κύριο, βασιζόμενοι στὸ λόγο Του: «Ἴδου ἐγὼ μεθ' ἡμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος». Τὰ θεῖα λόγια εἶναι ἡ ἄγκυρα τοῦ πλοίου τῆς ὑπάρξεώς μας. Γνωρίζομε ὅτι δὲν εἴμεθα μόνοι, δὲν ἀγωνιζόμεθα ἀβοήθητοι, ἀλλὰ ἔχομε σύμμαχο καὶ συνοδοιπόρο τὸν Ἀναστάντα Χριστό, τὸν Νικητὴ τοῦ θανάτου. Ναί, τίποτε, οὔτε ὁ κορονοϊός, οὔτε ἄλλη ἀπειλὴ μποροῦν νὰ σπείρουν φόβο θανάτου στὴν ψυχὴ μας διότι «Χριστὸς Ἀνέστη»!

Σὰς προτρέπομε πατρικὰ τοῦτες τὶς δύσκολες ἡμέρες, κατὰ τὶς ὁποῖες ἡ ἀνθρωπότητα κλονίζεται ἀπὸ ἕναν πειρασμὸ καὶ μία δοκιμασία ἐπηρεάζει τὶς ζωές μας καὶ ἐκεῖνες τῶν δικῶν μας ἀνθρώπων, νὰ διατηρήσουμε ὅλοι ἀκέραια καὶ ἀκλόνητη τὴν πίστη καὶ ἄσβεστη τὴν ἐλπίδα στὸ πρόσωπο τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου μας πού νίκησε τὴν φθορὰ καὶ τὸ θάνατο, τὸν πόνο καὶ τὸ φόβο.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις ἐπαναλαμβάνομε τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς Ἀποστόλους: «Χαίρετε! Εἰρήνη ὑμῖν»!

Μὲ πατρικὴ ἀγάπη

†Ο Αὐστρίας Ἀρσένιος